

א [תוספת ד"ב פי"ד] ,
ב [שם א] ו' ד"ה וספדו
לפי ד"ה ה"ז ז' ד' כ"ל
היית וע"י ר"א,

לעזר רש"י

קולטור"א קנקן של
מחרשה (דיתר הפולחת את
הקרקע).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא פ.

עין משפט
גר מצוה

נח א מ"י פ"ד מהלכות
שכירות הלכה א סמג
עשין פט טוש"ע ח"מ ס'
שט סעף ד':
נב ב מ"י שם הלכה א
טוש"ע שם סעף ה':
ג א מ"י שם הלכה ב
טוש"ע שם סעף ד':
ד מ"י פט"ו מהל'
מכירה הלכה א ח ט
טוש"ע ח"מ ס' רלב סעף
ח:
סב ה מ"י שם הלכה י:
סג ו מ"י שם הלכה ח
סמג שם טוש"ע שם
סעף ט:
סד ז מ"י פ"ד מהלכות
שכירות הלכה ד סמג
עשין פט טוש"ע ח"מ ס'
שט סעף ד':
סה ח מ"י שם הלכה ו
טוש"ע שם סעף ה'
וסעף ו וע"ש גמ'
יבני:
סו ט מ"י שם הלכה ד
טוש"ע שם סעף ד':

מתנ"י השוכר את הפרה לחרוש וכו'. וכל כלי המחרשה לבעול
הבקר ועעריו הולכין עם בהמתו וזה אוחז הדרבן לכיון פרה לתלמיה
וזה הולך אחר המחרשה ומכבד הימד בקרקע שבו הברזל שקורים
קולטור"א זלע"ז והוא קנקן דמתני': חייב שהרים קשים לחרוש
שהלטים שם: ודש כמחאה פטור.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתנ"י "השוכר את הפרה לחרוש בהר
וחרש בבקעה אם נשבר הקנקן פטור בבקעה
וחרש בהר אם נשבר הקנקן חייב לדוש
בקטנית ודש בתבואה פטור לדוש בתבואה
ודש בקטנית חייב מפני שהקטנית מחלקת:
גמ' היכא דלא שני בה מאן משלם א"ר פפא
דנקיט פרשא משלם רב שישא בריה דרב
אידי אמר דנקיט מנא משלם והלכתא דנקיט
מנא משלם ואי דוכתא דמחוקא גונדרי תרוייהו
משלמין אמר רבי יוחנן ^גהמוכר פרה לחבירו
ואמר לו פרה זו נגחנית היא נשכנית היא
בעטנית היא רבצנית היא והיה בה מום אחד
וסנפו בין המומין הרי זה מקח טעות מום זה
ומום אחר אין זה מקח טעות תניא נמי הכי
^גהמוכר שפחה לחבירו ואמר לו שפחה זו
שומה היא ניכפית היא משועממת היא והיה
בה מום אחד וסנפו בין המומין הרי זה מקח
טעות מום זה ומום אחר אין זה מקח טעות
א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי היוו בה
כל המומין הללו מהו אמר ליה רב מרדכי לרב
אשי יחכי אמרינן משמיה דרבא היוו בה כל
המומין הללו אין זה מקח טעות: **מתנ"י**
השוכר את החמור להביא עליה חטין והביא
עליה שעורין חייב תבואה והביא עליה תבן
חייב מפני שהנפח קשה כמשאוי להביא לתוך
חטין והביא לתוך שעורין פטור ואם מוסיף על
משאו חייב וכו' ^היסיף על משאו ויהא חייב
סומכום אומר משום ר"מ סאה לגמל שלשה
קבין לחמור: **גמ'** איתמר אביי אמר קשה
כמשאוי תנן רבא אמר קשה למשאוי תנן אביי
אמר קשה כמשאוי תנן נפחא כי תקלא ואי
מוסיף שלשה קבין חייב רבא אמר קשה
למשאוי תנן תקלא כי תקלא ונפחא הוי תוספת
תנן להביא לתוך חטין והביא לתוך שעורין פטור
ואם הוסיף על משאו חייב מאי לאו שלשת
קבין לא סאה והא עלה קתני וכמה יוסיף על
משאו ויהא חייב סומכום אומר משום ר"מ
סאה לגמל שלשה קבין לחמור הכי קאמר
היכא דלא שני חטין והביא חטין שעורין
והביא שעורין כמה יוסיף על משאו ויהא חייב
סומכום אומר משום ר"מ סאה לגמל שלשה
קבין לחמור ת"ש להביא לתוך חטין והביא
שש

חטין קשה לה תוספת: והביא לתוך שעורים. שלם הוסיף: פטור. אם
מתה: **גמ'** קשה כמשאוי. כדפרישית אף על פי שאין משאן כבד
כמשא החטין הרי נפחן כנפח חטין והנפח כמשאוי: **ניפחא כנקלא**.
נפח קשה כמשקל הוילי וניפחן שיה הרי הוא כמשקל שיה: **ואם**
הוסיף שלש קבין דהוא שיעור תוספת לחמור לקלקל חייב: קשה
למשאוי. אם השוה כובד השעורין לכובד החטין כגון שהוסיף סאה
שלמה על התוך הרי הרבה הנפח ורוב הנפח קשה למשאוי והוי נפח
זה תוספת לקלול החמור: **סיקלא כנקלא**. אינו חייב עד שישוה כובד
השעורים לכובד החטין דליהוי נפח זה תוספת אבל נפח שיה וכשקל
חסר לא אמרינן נפח השוה הרי הוא כמשקל וליחייב בתוספת של
שלשת קבין דקשה למשאוי תנן ולא קשה כמשאוי: **מאי לאו שלש**
קבין. כחייב: לא סאה. והכי קאמר להביא לתוך חטין והביא לתוך
שעורין פטור וע"פ ששינה שהרי שיה להקל ואם הוסיף עד כדי
משקל החטין חייב משום תוספת הנפח: **הכי קאמר וכו'**. ומילי
מילי קתני והאי וכמה יוסיף לאו להביא חטין והביא שעורין קאי:
שש

שיך למימר מדהא ליתא הא נמי ליתא או דלמא הא דקתני
הרי זה מקח טעות היינו היכא דליתא לחיוב דבדק לוקח
צדד מנייהו ואישתכח דליתא ואמר מדמשקר צדד צדדך נמי
משקר אזל אם כולם אמת לא הוי מקח טעות והא דקתני מום
זה ומום אחר ה"ה הזכיר לו כמה מומין כיון שכולם זה אין זה
מקח טעות כמסתמא דכתבות משמע דאם הזכיר שני מומין
אחד יש בהם אחד אין זה דלא הוי מקח טעות אלא דוקא כי
סנפו בין הרבה מומין שאין בה דהכי תניא עד שלשים יום
יעמד פרנס א"ל קדש לי בתך על מנת שאין בה מומין א"ל שוטה
היא שעמומית היא נכפית היא אם א"ל אותה המום ומום אחר עמו
אין זה מקח טעות היה זה מום אחד וסנפו עם הרבה מומין
הרי זה מקח טעות:
קשה כמשאוי תנן. לאביי סיפא דקתני כמה יוסיף קאי לפרש
רישא ולרבה רישא דקתני להביא עליה חטין והביא עליה
שעורין היינו ככובד החטין שהוא סאה כדמוכח בשמעתי חייב
דניפחא הוי תוספת להביא לתוך חטין והביא לתוך שעורין פטור אפילו
שהביא מין שהתנה כמה יוסיף על משאו ויהא חייב סאה לגמל כו':
תרגמה